

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: J. U.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, Lidické náměstí 9, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá, aby do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydal rozhodnutí o podání ze dne 10.7.2013 označeném jako odvolání žalobce proti rozhodnutí vydaném v blokovém řízení dne 7.3.2011, č.j. KRPU-25559/PŘ-2011-040812-LOM, č. bloků E 5329121, E 5329122, E 5329123, E 5329124 a E 5329125.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 600,-Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti žalovaného podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal, aby byla žalovanému uložena povinnost rozhodnout o jeho odvolání proti rozhodnutí vydaném v blokovém řízení dne 7.3.2011, č.j. KRPU-25559/PŘ-2011-040812-LOM, č. bloků E 5329121, E 5329122, E 5329123, E 5329124 a E 5329125. Žalobce dále požadoval nahradit náklady řízení.

Žalobce v žalobě uvedl, že v rámci námitkového řízení vedeného podle ustanovení § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), zjistil, že mu byly na základě rozhodnutí žalovaného vydaným v blokovém řízení dne 7.3.2011, č. bloků E 5329121, E 5329122, E 5329123, E 5329124 a E 5329125, neoprávněně uděleny body podle § 123b a násl. zákona o silničním provozu. Z výpisu karty řidiče vyplynulo, že žalobce měl spáchat dne 7.3.2011 přestupek na neznámém místě, za který mu měla být uložena bloková pokuta. Tento přestupek byl spáchán neznámým nespécifikovaným vozidlem. Žalobce se dne 20.6.2013 při nahlížení do spisu vedeném

Magistrátem města Teplice seznámil s uvedeným rozhodnutím a napadl jej včasným odvoláním v 30denní lhůtě ve smyslu ustanovení § 84 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Má za to, že rozhodnutí trpí nezhojitelnou nezákonností, neboť žalobce nepodepsal žádný záznam o přestupku nebo pokutový blok. Údajný přestupek byl zdokumentován pěti pokutovými bloky, přičemž ani jeden nebyl žalobcem podepsán. Žalobce nikdy nesvolil k zaplacení pokuty a nezaplatil ji, navíc chybí věrohodné označení místa přestupku. S názorem žalobce týkajícím se nicotnosti rozhodnutí se ztotožnil dokonce i správní orgán – Magistrát města Teplice, když dne 20.6.2013 oprávněné úřední osoby M. V. a H. Š. do protokolu mj. uvedly, že „pokutový blok je špatně čitelný, nelze jednoznačně identifikovat vyplněné údaje, chybí částečně právní kvalifikace...“ Žalovaný však o odvolání nerozhodl, ale po opakovaných urgencích jej vyřídil jako podnět k přezkumnému řízení, a to sdělením ze dne 26.2.2014. Žalobce potom opětovně vyzval žalovaného, aby jeho odvolání vyřídil, avšak ten nijak nereagoval.

Žalobce v doplnění žaloby ze dne 9.7.2014 poukázal na sdělení Policejního prezidia ze dne 3.7.2014, z něhož vyplývá, že žalobcův podnět na ochranu před nečinností žalovaného nadřízený správní orgán nevyřídil, ale vyhodnotil jej jako stížnost podle § 175 správního řádu.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě poukázal na to, že dne 7.3.2011 vydal policista zařazený na Obvodním oddělení Litvínov, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Most (dále jen „OOP Litvínov“) rozhodnutí v blokovém řízení pod č.j. KRPU-25559/PŘ-2011-040812-LOM, a to při řešení protiprávního jednání, kterého se měl dopustit žalobce téhož dne okolo 13.30 hod. jako řidič vozidla tovární značky Škoda Felicia, r.z. „X“, neboť nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Toto jednání bylo policistou kvalifikováno jako porušení ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž došlo ke spáchání přestupku podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), za který byla žalobci v souladu s ustanovením § 22 odst. 10 bod 1 zákona o přestupcích na místě uložena bloková pokuta v částce 500,-Kč (pokutové bloky na pokutu na místě zaplacenou č. E5329121-5). Podání žalobce ze dne 10.7.2013 označené jako odvolání bylo vyhodnoceno zčásti jako podnět k prohlášení nicotnosti dle ustanovení § 78 odst. 1 správního řádu a v části i jako podnět k přezkumnému řízení podle ustanovení § 94 odst. 1 správního řádu, a to vůči shora uvedenému rozhodnutí ze dne 7.3.2011. Žalovaný dále upozornil na to, že podání označené jako odvolání nebylo doplněno plnou mocí. Po přezkoumání rozhodnutí učiněného v blokovém řízení dne 7.3.2011 dospěl žalovaný k závěru, že nebyl zjištěn objektivní důvod, který by vedl ke zpochybnění údajů uvedených policistou v pokutových blocích. Dále zdůraznil, že podle § 84 odst. 1, odst. 2 zákona o přestupcích není proti blokové pokutě přípustné odvolání a žalobce měl využít opravných prostředků v řízení před správním orgánem I. stupně. Argumentace žalobce směřující k užití institutu ustanovení § 84 správního řádu je zcela nedůvodná, stejně jako údajná nečinnost správního orgánu vychází z ničím nepodložené domněnky žalobce o opakovaných urgencích.

Žalobce se bez omluvy k jednání soudu nedostavil.

Při tomtéž jednání pověřený pracovník žalovaného setrval na dosavadním vyjádření a navrhl žalobu zamítnout.

Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) se lze domáhat po

bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Po zhodnocení skutkové a právní stránky věci dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Z vyjádření stran, která odpovídají i obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce podal odvolání ze dne 10.7.2013 proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení ze dne 7.3.2011, č.j. nečitelné, č. bloků E 5329121-5. Své odvolání odůvodnil tím, že rozhodnutí mu nebylo doručeno, a proto ho podává po seznámení se s ním po nahlédnutí do spisu dne 20.6.2013. Přitom odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2013, sp.zn. 7 As 100/2010, z něhož dovodil, že nic nebrání tomu, aby odvolací správní orgán i v jeho případě napravil vadu rozhodnutí prvního stupně způsobující jeho nicotnost. Žalobce měl v uvedeném odvolání za to, že rozhodnutí ze dne 7.3.2011 je nicotné, neboť chybí na pokutovém bloku jeho podpis, který zároveň vyjadřuje souhlas či nesouhlas se sankcí a že na místě vůbec nebyl. Na uvedené odvolání reagoval žalovaný přípisem ze dne 26.2.2014, v němž sdělil, že podle ustanovení § 77 odst. 1 správního řádu nebyl zjištěn zákonný důvod pro zahájení řízení o prohlášení nicotnosti rozhodnutí ze dne 7.3.2011 a že nebyly podle § 95 odst. 1 správního řádu shledány ani důvody k zahájení přezkumného řízení. Tím považoval žalovaný svou reakci na podání označené jako odvolání za dostatečnou.

Soud považuje za nutné nejprve poukázat na judikatorní závěry ohledně charakteru rozhodnutí v blokovém řízení a možnost obrany proti němu.

Povahou aktu spočívajícího v uložení blokové pokuty se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 29.12.2004, č.j. 6 As 49/2003 - 46, Sb. NSS č. 505/2005. V tomto judikátu se uvádí, že „*[p]osuzuje-li Nejvyšší správní soud charakter uložení blokové pokuty z hlediska přímého dopadu do sféry stěžovatelčiny, tj. do stěžovatelčiných subjektivních práv, pak dospívá k závěru, že uložení pokuty v blokovém řízení představuje akt vydaný příslušným správním orgánem s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku. Jde tedy o rozhodnutí mající podobu individuálního správního aktu. Jsou tak splněny podmínky podávané z § 65 odst. 1 s. ř. s., tj. jde o úkon správního orgánu, jímž se osobě, která se přestupku dopustila, zakládá povinnost zaplatit pokutu.*“. Také v rozsudku ze dne 15.1.2009, č.j. 5 As 16/2008 - 68, www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud dovodil, že „*[b]lokové řízení je vedle řízení příkazního jednou z forem zkráceného řízení o přestupku, jehož výsledkem je individuální správní akt, tj. rozhodnutí v materiálním smyslu, jímž se obviněnému z přestupku ukládá povinnost zaplatit pokutu. Přes svou neformální povahu je tedy blokové řízení o přestupku druhem správního řízení a jeho výsledek je třeba považovat za rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s.*“. K témuž závěru dospěl Nejvyšší správní soud taktéž v rozsudku ze dne 29.12.2010, č.j. 8 As 68/2010-81, www.nssoud.cz. V něm se dále uvádí, že rozhodnutí v blokovém řízení je vydáno vystavením pokutového bloku či bloku na pokutu na místě nezaplacenou a jeho podpisem obviněným z přestupku. Rovněž v rozsudku ze dne 6.2.2008, č.j. 3 As 58/2007-117

www.nssoud.cz, přistoupil Nejvyšší správní soud na tezi, podle níž lze pokutový blok považovat za správní rozhodnutí.

Další stěžejní otázkou je, zda a případně za jakých podmínek lze uplatnit proti rozhodnutí v blokovém řízení opravné prostředky. K tomu se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12.3.2013, č.j. 1 As 21/2010-65, www.nssoud.cz, ve kterém připustil obnovu řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 zákona o přestupcích jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že pokud „žadatel v žádosti o obnovu řízení podané podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zpochybní souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, musí při splnění ostatních podmínek pro obnovu řízení být provedeno šetření za účelem zjištění, zda tento souhlas skutečně udělil, či nikoliv.... tvrzení o neudělení souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení představuje skutkovou novotu, pro kterou lze vést řízení o žádosti o obnovu řízení. To se týká i případu možného zfalšování podpisu na pokutovém bloku obviněného, který nepopírá spáchání přestupku a pouze žádá jeho projednání v běžném správním řízení. Rovněž v takovém případě totiž tvrzený nesouhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení automaticky zpochybňuje skutková zjištění učiněná v tomto řízení, byť by žadatel v žádosti o obnovu řízení spáchání přestupku nikterak nezpochybnil. Žádost o obnovu řízení podanou podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, v níž žadatel uvádí, že neudělil souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, tedy není možné bez dalšího zamítnout. Naopak příslušný správní orgán se jí musí zabývat a, jsou-li splněny další podmínky pro obnovu řízení, zjistit, zda je toto tvrzení žadatele o obnovu pravdivé, či nikoliv.“

Soud konstatuje, že podle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích se proti uložení pokuty v blokovém řízení nelze odvolat. Odvolání žalobce je tedy ze zákona nepřípustné, čehož si byl vědom i žalobce při podání přípisu, jež jako odvolání označil, avšak s ohledem na tvrzenou nicotnost měl za to, že je možno v daném případě odvolací řízení provést. Tento jeho právní názor je zjevně nesprávný. Na druhou stranu je faktem, že žalobce relevantně zpochybnil přítomnost svého podpisu na pokutových blocích a tvrdil, že na místě, kde měl být spáchán přestupek vůbec nebyl.

Žalovaný správně postupoval ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu, který ukládá správnímu orgánu posuzovat podání podle jeho skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Nicméně toto ustanovení správního řádu v daném případě nesprávně aplikoval, neboť dospěl k závěru, že se jedná o podnět k prohlášení nicotnosti a podnět k zahájení přezkumného řízení.

Soud konstatuje, že ani v jednom případě však nejsou rozhodnutí žalovaného o neprohlášení nicotnosti a neprovedení přezkumného řízení přezkoumatelná soudem. Jinak je tomu ovšem u obnovy řízení, neboť rozhodnutí o obnově řízení přezkoumatelné soudem je a svým charakterem návrhového opravného prostředku je odvolání i bližší než pouhé podání podnětu.

Jak vyplývá ze shora citované judikatury, pokud účastník řízení, v daném případě žalobce, zpochybnil to, že pokutový blok podepsal a že vůbec přestupek spáchal, zpochybnil základní podmínku pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Toto tvrzení je důvodem pro obnovu řízení, neboť dle tvrzení žalobce ve smyslu ustanovení § 100 odst. 1 písm. a)

správního řádu vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního rozhodnutí a které žalobce, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit a mohou tyto skutečnosti odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem blokového řízení. Podáním se shora uvedeným obsahem, bez ohledu na to, že je označeno jako odvolání, se zahajuje řízení o žádosti o obnovu blokového řízení, v jehož režimu bylo rozhodnutí ze dne 7.3.2011 vydáno.

Přestupky v blokovém řízení projednává příslušný správní orgán pouze v jednom stupni, z čehož je zřejmé, že ten samý správní orgán, který vydal rozhodnutí ze dne 7.3.2011, jež má být předmětem obnovy, bude rozhodovat i o žádosti o obnovu blokového řízení (srov. ust. § 100 odst. 2 správního řádu a odst. 41 usnesení NSS ze dne 12.3.2013, č.j. 1 As 21/2010-65, www.nssoud.cz). V daném případě je k řízení o obnovu řízení příslušné OOP Litvínov.

Podle ustanovení § 12 věta první a třetí správního řádu dojde-li podání (§ 37 správního řádu) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.

Soud je tedy nucen konstatovat, že žalovaný měl vyhodnotit ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 věta druhá správního řádu odvolání žalobce ze dne 10.7.2013 jako žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a podle § 12 odst. 1 správního řádu ji usnesením postoupit věcně a místně příslušnému orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Pokud žalovaný nevydal usnesení o postupu věci, nezbyvá než konstatovat, že je v dané věci nečinný.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud proto uzavírá, že u žalovaného shledal nečinnost ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s., a tudíž podle § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému rozhodnout o podání označeném žalobcem jako odvolání ve lhůtě 10 dnů, která se jeví soudu jako přiměřená, neboť ustanovení § 12 odst. 1 správního řádu ukládá správnímu orgánu postoupit podání bezodkladně.

Soud ve věci neprováděl dokazování žalobcem navrženým výsledkem kpt. Ing. M. S. a plk. J. U., neboť to nebylo nutné ke zjištění skutkového stavu, ostatně ani žalobce tyto důkazní návrhy nijak neodůvodnil.

Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 600,- Kč. V této souvislosti považuje soud za nutné poukázat na nálezy Ústavního soudu ze dne 7.10.2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, podle kterého „[z]ásadu rovnosti účastníků řízení ve smyslu článku 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod naplňuje přiznání paušální náhrady coby náhrady hotových výdajů podle jejich demonstrativního výčtu v § 137 odst. 1 občanského soudního řádu i účastníkovi řízení, který advokátem zastoupen není, a to v situacích, v nichž by účastníkovi řízení zastoupenému advokátem byla přiznána taková náhrada podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu.“ Závěry Ústavního soudu lze bez dalšího vztáhnout i na projednávanou věc. Podle § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném od 1. 1. 2006, náleží advokátovi náhrada účelně vynaložených hotových výdajů v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby, nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce. V posuzovaném případě učinil

žalobce celkem dva úkony (podání žaloby ve znění jejího doplnění a vyjádření ze dne 30.9.2014). Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto se jedná o situaci, kdy by mu při zastoupení advokátem náležela paušální náhrada hotových výdajů. Z tohoto důvodu soud s přihlédnutím k citovanému nálezu Ústavního soudu přiznal žalobci částku ve výši 600,- Kč, jež představuje paušální náhradu hotových výdajů. Za opakované námitky podjatosti soudců nebyla žalobci přiznána paušální náhrada hotových výdajů, protože ani s jedním návrhem nebyl žalobce úspěšný.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 2. září 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová